

ACADEMIA ROMANA

UN NOU DOCUMENT

DE LA

CONSTANTIN CANTEMIR VODA

IAȘI, ANUL 7197 (1689)

COMUNICATIUNE

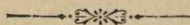
DE

V. A. URECHIĂ

MEMBRU AL ACADEMIEI ROMÂNE

Donațiunea Maiorascu

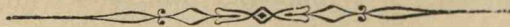

ESTRAS DIN

ANALELE ACADEMIEI ROMÂNE

Seria II — Tom. XVII.

MEMORIILE SECȚIUNII ISTORICE

BUCURESCI

INSTITUTUL DE ARTE GRAFICE CAROL GÖBL

16, STRADA DOAMNEI, 16.

1895.

C 112038

UN NOU DOCUMENT
DE LA
CONSTANTIN CANTEMIR VODĂ

IASI, ANUL 7197 (1689).

COMUNICAȚIUNE

DE

V. A. URECHIĂ

Membru al Academiei Române.

Ședința de la 30 Martie 1894.

Ne a venit la mână un document important, asupra căruia ne-a atras atențiunea Colegul nostru d-l profesor Haret.

E un chrisov de la Constantin Cantemir Vodă, din anul 1689.

Acest act vine să confirme o mulțime de informațiuni ce ne-au păstrat chronica lui Constantin Căpitanul și letopisețele moldovenești, pe lângă cari aduce și unele sciri cu totul necunoscute și nu de minimă însemnătate.

Chrisovul este pe hârtie grósă, in-folio, scris pe 2 pagine; scrisoarea foarte cetetă și fără pretențiuni caligrafice. Singura podóbă caligrafică este o cruce la începutul chrisovului, cu inscripțiunea Is. Hs. Ni. Ka.

Documentul coprinde 68 de rînduri pe ambele pagine, afară de semnătura Domnitorului.

Sigiliul lipsește, vedându-se numai urma lui, din care apare că eră sigiliul cel mare domnesc, aplicat în cêră roșie pe hârtie albă.

Fotografiat în mărime mai redusă decât în natură, îl depunem în archiva Academiei.

*

Iată principalele informațiuni ce extragem din acest document:

1. Nicolae Costin ne-a spus că Duca Vodă a fost ginerele Dómnei Dafina a lui Dabija Vodă. Niculcea a lămurit mai mult acest punct, când ne-a informat că Dómna lui Dabija a avut și alți bărbați până a o luă Dabija Vodă, că Duca Vodă a luat de soție pe Nastasia, fiica Dómnei Dafina din însoțirea ei cu un Buhuși. Tot de la Buhuși Dómna Dafina aveă și un fiu anume Lupașcu. Cununatu-s'a acest Lupașcu cu o fată a lui Iordache Cantacuzino Vis-tiernicul. Ast-fel Dabija avu prin fiastri legături de familie cu Duca Vodă și cu Iordache Cantacuzino, frate cu Lascarache Cantacuzino. Iordache deveni Spătar mare al lui Dabija Vodă pentru puțin timp, după care muri; iar Lupașcu ajunse mai apoi Spătar mare în Țera Muntenescă.

Documentul ce analizăm afirmă că Iordache Cantacuzino a fost în adevăr ginere răposatului Dabija Vodă și cumnat cu Duca Vodă și frate cu Lascarache Spătarul. Dómna Dafina a răposatului Dabija Vodă încă este amintită în acest act.

Iordache Cantacuzino, cunoscut apoi cu numele de Postelnicul, trăia încă pe timpul lui Constantin Cantemir, cum dovedește chrisovul ce analizăm.

2. Constantin Căpitanul, în chronica sa, ne-a adus destul de amănunțite sciri asupra persecuțiunilor lui Gr. Ghica Vodă din Muntenia contra Cantacuzinescilor munteni.

Niculcea încă cunoște întâmplările din Muntenia și neînțelegerile dintre Gr. Ghica cu Cantacuzinescii, ba și închiderea în temniță a unora din ei.

Documentul nostru dice că Șerban Cantacuzino, în ultimii ani ai domniei lui la Munteni, a trimis un sol la Constantin Cantemir, anume

pe Pârvul Cantacuzino Logofêtul, să cêră judecată în contra lui Iordache Cantacuzino, ginerele răposatului Dabija Vodă și cumnatul răposatului Duca Vodă.

Care este motivul neînțelegerilor dintre Iordache și Șerban Vodă?

Documentul ne spune că Șerban a pîrit pe Iordache, că «fiind în Țera-Românescă Domn răposatul Gligore Vodă și avînd el (Șerban) multe gréle și asupărări, fiind boiaru de țeră, fost-au pribegit în Țera Turcescă și rězămând lângă M. Sa Mustafa Pașa, ce eră atuncî Caimacam la puternica Impărăție». Pe vremea aceea se întimplase căderea lui Grigore Ghica Vodă din domnia a doua, după trădarea de la Hotin. La Constantinopole se găsiă închis Duca Vodă, după ce fusese mazilit de Turci și înlocuit cu Petriceicu Vodă. Tot în Turcia se găsiău și mai mulți din Cantacuzini.

Dionisie Fotino dice, că Postelnicul M. Cantacuzino, ce se află la Babadag, interveni la Vizirul Kiupriulu Zade și la Caimacamul Mehemet Pașa în favórea rînduirii lui Duca, fostul Domn al Moldovei, la tronul Țerii-Românesci.

Documentul nostru aduce alte informațiuni despre aceste evenimente: «Intr'aceea vreme fost-au la închisóre răpos. Duca Vodă, și înțelegînd și vîdînd cum dumnélui Șerban Vodă aveă spate pre M. Sa Mustafa Pașa Caimacamul, lipitu-s'au către dumnélui, pentru ca să stea într'ajutor către M. S. Mustafa Pașa Caimacamul să-i scótă domnia în Țera-Românescă »

Pârvul, solul lui Șerban Cantacuzino, spune lui Constantin Cantemir că Duca Vodă a dat lui Șerban 10.000 de galbeni de aur, cu cari Șerban și-a scos frații și ómenii săi, ce erau închiși de Gr. Vodă Ghica. Duca a promis să nu cêră îndărăt banii dați, dacă Șerban îi va mijloci domnia munténă. Șerban isbuti să-l facă Domn. Constantin Căpitanul ne spune, că «cheltuit-au Duca Vodă la Pórtă de au adus pe boerii cei surghiuniți la Criti de. Grigore Vodă», dar nu aduce detaliile din document.

Constantin Căpitanul ne spune apoi cum Duca Vodă, vîdîndu-se prea mult luat înainte de influenta familie Cantacuzino, se decise a se împăcă cu boerii dușmani ai Cantacuzinilor pribegiți peste hotare,

și cum atunci Cantacuzinii reîncepură intrigile contra lui Duca Vodă.

Documentul nostru ne arată, că solul Pârvul Logofêtul a povestit bătrânului Cantemir, cum «fiind Iordachi Postelnicul cumnat Ducăi Vodă și ginere Dabijăi Vodă, și având frate pe Lascarache Spătarul și alți cetași ai lor, răi, zavistuind și pîrînd către răpos. Duca Vodă pre dumnélui Șerban, cum că va să fugă din țeră și să mîrgă să scotă pre Duca Vodă din domnie», cu asemenea pîră ar fi provocat o mare prigonire contra lui Duca Vodă din partea Cantacuzinilor.

Chronica munténă dîce, că «luând șciință bine Duca Vodă și vîdînd și pre Cantacuzinî că se înalță și se măresc și poftesc pre Domn să facă cele necuviincioșe peste voia și peste puțința lui, a venit, nu târîi, lucrul la aceea că a auđit Duca Vodă că umblă Cantacuzinî împotriva domniei, și pe căți s'au întimplat lângă el (la Cocoresci), i-a închis». Duca a trimis îndată de a arestat și pe cei-lalți Cantacuzinî de pe la casele lor.

Documentul nostru încă ne spune că, pre pîrile lor (ale lui Iordache Postelnicul și cetașii lui) trimis-au Duca Vodă de i-au adus de la casele lor cu mare urgie, și pe dumné-lui Șerban Vodă și pe tóte rudele lui și i-au pus la închisóre, și fiind puțină vreme la închisóre, îndreptatu-s'au dumné-lui Șerban și cu toți ómeniî, să fi fost nevinovați.

Constantin Căpitanul dîce că sócra lui Duca Vodă, Dómna Dafina, și cu Dómna lui Duca au stătut tare pentru dînșii și i-au slobođit. Solul Pârvul Logofêtul arată că rășboiul dintre Cantacuzinî și Iordache Postelnicul a intrat atunci într'altă fasă:

Iordache a îndemnat pe Duca Vodă să-și reclame dela Șerban cei 10.000 de ughî de aur, ce i-a fost dat în Turcia Duca Vodă le-a făcut mare strînsóre (Cantacuzinescilor) și i-a orînduit cu acele 10.000 de ughî de aur la Dómna Dafina a răposatului Dabija Vodă și la Iordache Postelnicul, și n'au fost orînduite numai acele 10.000 ughî de aur, cari le-au fost dat, și i-a mai rînduit fără aceea osebi cu 18.500 talerî, cari fac peste tot, cu cele 10.000

ughî de aur, 43.500 talerî, plătind tótă datoria ce aŭ avut la Dómna Dafina a răposatului Dabija Vodă. Documentul ne mai spune că solul Pârvul Cantacuzino a arătat și zăpis făcut de Cantacuzini când aŭ fost ei la închisóre.

3. Afacerea rămase baltă până ce Șerban Cantacuzino isbuti să-și capete domnia, ba chiar până după câți-va ani de domnie, profitând de încuscrirea cu Constantin Cantemir, Șerban Cantacuzino Domnitorul muntén trimite la Iași pe Pârvul Cantacuzino ca sol, să cêră despăgubire de baniî dați Dómnei Dafina. Cantemir, ȓice documentul, a trimis pe boerul sêu Constantin Paharnicul să vestescă Postelnicului Iordache să fie a doua ȓi gata de Divan. Dumné-luî, sciind că nu i se cer baniî cu vre-o dreptate, ci pentru ca să-î facă cu acea piră alte greliî mai mari, și ca să nu cađă și într'altă primejdie, pe poftele lor, spăimântatu-s'a ca un om și a dosit din țêră. Constantin Cantemir ȓice că, de vreme ce Iordache Cantacuzino a fugit, cu acêsta a dovedit că se simte vinovat. «Deci socotit-am Domnia mea dimpreună cu tot svatul nostru...» Domnitorul confiscă proprietățile luî Iordache Cantacuzino: Răcăciuniî, Domnesciî și Sascutul și le dă prin deosebit chrisov în stăpânirea Domnitorului muntén drept despăgubire pentru baniî storși de Duca Vodă de la Cantacuziniî munteniî.

4. După mórtea luî Șerban Cantacuzino, un an și și ceva apoi, Constantin Cantemir, prin documentul ce analisăm, revine asupra judecâții mai sus aduse.

«Iar acum, ȓice chrisovul de la 1689, mai pe urmă viind dumné-luî Postelnicul iar în țêră, aŭ dat sémă cum, când aŭ închis Duca Vodă pe dumné-luî Șerban Vodă și pe rudele domniei-sale, n'aŭ fost la Cocăresci (el, Iordache), nici s'aŭ tîmplat în Țêra-Românescă, nici i-aŭ fost cumnat atunci Ducăi Vodă, precum aŭ făcut solul până înaintea Domniei Mele, să fie îndemnat Iordache Postelnicul pe Duca Vodă, nici aŭ fost când i-aŭ închis, nici când i-aŭ slobođit, nici când aŭ făcut zăpisul de bani, ci aŭ fost dus cu haraciul Țêrii-Românesci la Udriü.» Iordache Postelnicul mai aduce drept dovadă chiar și o scrisóre directă, ce când-va i-a adresat Șerban, spunêndu-î «cum aŭ ertat tóte pismele câte aŭ avut pe dumné-luî.»

Documentul mai adaoge că și lui Constantin Cantemir i-a scris Șerban Vodă (pecat că nu ne spune la ce dată!) cum că: «tôte scârbele ce au avut pe acest boer le-au ertat și nici mai pomenesce de datorii.»

Constantin Cantemir, având în vedere aceste împrejurări, mai amin-tind încă și faptul că Șerban Vodă cu 9 luni mai înainte de pira trimisă prin sol a poruncit la câți-va oșteni munteni dela Focșani «de s'au făcut tâlhari, de i-au lovit casa dumni-sale (lui Iordache), fiind fugit în bejenii la un sat sub munte la Grozesci de venirea Craiului leșesc cu oști în țeră, un oștén anume Mitrea din acești năvălitori au și murit acolo. Acéstă cétă de năvălitori erà poron-cită nu numai agonisita casei să-i iea, ci și însăși vieța.»

Constantin Cantemir recunósce, «că nu pentru baní au scornit (Șerban) acea piră, căci după ce li s'au dat satele și bucate pe séma domniei-sale și a rudelor domniei-sale», ei, Cantacuzinii mun-teni, nu s'au mai îngrijit de moșiile căștigate.

Maí adaoge Domnitorul, pentru a-și justifica noua judecată, că «după ce luară Leși pe Duca Vodă, Dómna Ducăi Vodă și Dómna Dafina, sócra domniei-sale lui Iordache Postelnicul, și Iordache Po-stelnicul au fost câtă-va vreme în Țera-Românescă» și nici Șerban nici rudele lui nu le cerură ceí 43.500 de talerí. Apoi domnind Duca Vodă în Moldova și Șerban Vodă în Țera-Românescă «și fă-când piră unuia, altuia, și cheltuind baní pentru multe priciní făr de trébă, cum de n'au cerșut acei baní la Duca Vodă? Și iar, fiind în prinsorile Leșilor Duca Vodă, ne spuse Cârstea, Vătaful de aprođi, carele este acum lângă noi, cum l'au trimis Duca Vodă din mănăstirea Dragomirnei de au cerșut baní la Șerban Vodă din datoria ce-i e dator, să-l ajutoréscă la nevoia lui, cum l'au ajutorit și pe dum-né-lui la nevoia sa.»

Dintr'aceste conchide Constantin Cantemir că pira solului a fost cu năpaste. «Maí adusu-ne-am și noi aminte, că dodăindu-ne fratele Șerban Vodă în câte-va rindurí cu piră pre acest boer, fost-am trimis pre Michăilă Cămărașul din lăuntru, carele este acum Agă, de l'au întrebat ce va cere de la acest boer? Așa ne spuse Mi-

chăilă cu jurământ că nimic n'au cerșut alta, numai să-l omóre, *sângele lui să fie ca un pahar de apă*, iar pentru datorie nimic n'au pomenit.»

În vederea tuturor acestor împrejurări, Constantin Cantemir strică primul *dives*, și cu nouă județ, în prezența și a lui Iacob, fost Patriarch a totă lumea în Țarigrad, înapoiesce lui Iordache Postelnicul moșiile ce i se răpiseră, «că au fost chiar pismă căci s'au făcut pre mari năpaste și asuprelă, adevărindu-se toate mai pre urmă, că zavistiile fac multe lucruri rele și la unele locuri și sufletul se perde.»

Iată documentul în totă întregimea lui:

Io Costantin Voevoda Bojiu milostiu Gospodară zemli Moldavscoi.

Facem știre cu aciastă carte a noastră tuturor cui să cade a ște, pentru păra și asupriala cu năpaste ce s'au fostu făcut asupra dumi-sale lui Iordachi postelnicul ginerile răpăosatului Dabijă Vodă, avându Domniia Sa fratele nostru Io Șerban Catacozino voevoda Gospodară zemli Vlahiscoi mari scărbă pre dumne-lui Iordachi postelnicul și trimițându aici la noi sol pre omul Domnii sale Părvul Catacozino logofătul, cerșindu giudeț la noi și la tot svatul nostru, zicându cum fiendu în țara (уфѣ) românească Domnu răpăosatul Gligorie Voevoda, și avându Dumne-lui fratele nostru Șerban Vodă multe griale și asupărări fiendu boiar in de țară fost-au pribegit în țara turciască, și răzământu lângă Măriia Sa Mustafa pașia ce era atunci Caimacam la putiarnica împărăție. Intr'aciaia vrîame fost-au la închisoare răpăosatul Duca Vodă și înțelegându și văzindu cum Dumne-lui Șerban Vodă, avându spate pre Măriia Sa Mustafa pașia Caimacamul, lipitu-s'au cătră dumne-lui pentru ca să stia într'agitor cătră Măriia Sa Mustafa pașia Caimacamul să-i scoată Domniia în țara românească. Și zise solul cum să fie dat Duca Vodă 10.000 ughi de aur Domnii sale lui Șerban Vodă, pentru ca să dă să-și scoată frații și oamenii din nevoe, ce era închiși de Gligorie Vodă, și adevărindu-i cum acei bani ce i-au dat, de va fi cu voia lui Dumnezeu să-i scoată Domniia în țara românească să-i fie dăruiți. Și așa dăde samă dumne-lui solul Părvul logofătul, că cu nevoință și cu mare cheltuială i-au isprăvit Domniia în țara românească. Decî mărgându răpăosatul Duca Vodă cu Domniia în țara românească iar zise solul Părvul logofătul, cum fiendu Iordachi postelnicul cumnat Ducă Vodă și ginere Dabijă Vodă și avându fraate pe Lăscarachi spătariul și alți cetași ai lor răi, zavistuindu și părăndu cătră răpăosatul Duca Vodă pre Dumne-lui Șerban Vodă cum va să fugă din țară și să margă să scoată

pe Duca Vodă din Domnie și pre părăle lor trimis-au Duca-Vodă de i-au adus dela casele lor cu mare urgie pre Dumne-lui Șerban Vodă și pre toate rudele lui și i-au pus la 'nchisoare și fiindu puțină vriame la închisoare îndreptatu-s'au Dumne-lui Șerban Vodă și cu toți oamenii săi, să fie fostu nevinovați. După aciia iar zise solul Părvul logofătul, cum dacă au văzut Iordachi postelnicul că s'au îndreptat, iarăși au îndemnat pre Duca Vodă ca să-și cîae cîale 10.000 ughî de aur, carile le-au fostu dat dela Dumne-lui Șerban Vodă, și cerșindu-le le-au făcut mare strânsoare, și i-au orânduit cu aciăle 10.000 ughî de aur la Doamna Dafina a răpăosatului Dabijia Vodă și la Iordachi postelnicul și n'au fostu orânduit numai aciăle 10.000 ughî de aur, carile au fostu dat și i-au mai rânduit făr aciă osăbî cu *ниѣ* talerî, cariî fac peste tot cu cîale 10.000 ughî de aur *мѣѣ* talerî, plătindu toată datoriia cî-au avut la Doamna Dafina a răpăosatului Dabijii Vodă, precum au arătat solul și un zapis făcut de cându au fostu ei la închisoare. Decî cerșindu solul Părvul logofătul giudețu dela Domniia-mea, poroncit-am cu boiarinul Domnii-măle cu dumne lui Costantină păharnicul dumi-sale postelnicului Iordachi să fie a doa zi gata de divan. Dumne-lui știendu că nu-i cer banî cu vre-o dreptaate, ce pentru să-i facă cu aciă pără alte grîali mai mari și ca să nu cază și într'alte primejdii pre poftetele lor, spămăntatu-s'au ca un om și au dosit din țară. Socotit-am Domniia-mea depreună cu tot svatul nostru: De vriame ce-au fugit și n'au vrut să stîa la giudețu, că doar să știia vinovat; pentru aciăia am făcut de la Domniia măa și dela dumne-lor toți boiarii *дрѣас* Domnii sale lui Șerban Vodă și rudelor Domnii-sale, ca să fie a Domnii-sale și a rudelor Domnii-sale saatul Răcăciunul și satul Domnești și satul Sascutul, așijderia și toate bucatele postelnicului Iordachi. Iar acmu mai pe urmă vinindu dumne-lui postelnicul Iordachi iar în țară au dat samă cum cându au închis Duca Vodă pe dumne-lui Șerban Vodă și pre ruda Domnii-sale, n'au fostu la Cucărăști nicî s'au tîmplat în țara românească, nicî i-au fostu cumnat atuncîa Ducăi Vodă, precum au făcut solul pără înaintîa Domnii-méle, să fie îndemnat Iordachi postelnicul pe Duca Vodă, nicî au fostu cându i-au închis, nicî cându i-au slobozit, nicî când au făcut zapisul de bani, cî-au fostu dus cu haraciul țării-românești la Udriiu. Și iarăș viind dumne-lui Iordachi postelnicul aciă, ne arătă o carte a Domnii-sale Șerban Vodă scriendu la dumne-lui Iordachi postelnicul cum au ertat toate pizmele căte au avut pe dumne-lui și noă încă iar așa ne scrie, cum toate scărbile cî-au avut pe acestu boiarin, le-au ertat și nicî mai pomeniaște de datoriî, cum să-i fie datori. Așijderé și pe aciăsta să cunoaște că au fostu mare pismă a Domnii-sale pe acestu boiar, căci cu 9 luni mainte de aciăsta pără trimis-au Domniia-lui Șerban Vodă *сарацманѣ* (?) de la Focșianî, de s'au făcut tâlharî de i-au lovit casa Dumi-sale fiindu fugit în bejinî la un satu supt

munte la Grozăști, de venirea craiului leșăscu cu oști în țară, de i-au luat multă aviaie, de unde s'au și adevărit, perindu acolo o saragă anume Mi-
tră și au fostu avându poroncă, că nu numai agonisita casăi să-i ia, ce și
că să-i să ia viața. Așijderia mai viade-se că nu pentru bani ce pentru
pizma au scornit acia păra, căci după ce li s'au dat satele și bucatele pre
sama Domnii-sale și a rudelor Domnii-sale n'au mai luat, nici au cercat,
nici au mai cerșut nemică din câte i se dedăse pentru acei bani ce *părăia*.
Mai socotit-am Domnia mé și aciasta că după ce luară Liășii pre Duca Vodă,
Doamna Ducăi Vodă și Doamna Dafina soacra Dumii-sale lui Iordachiî postelnicul și Iordachiî postelnicul au fostu câtă-va vrîame în țara românească
și nu-ș cerșură datoriia dacă au fostu datori și iarăși fiindu domni Duca Vodă
în țara noastră și Șerban Vodă în țara românească și făcându păra unuia altuia
și cheltuindu bani pentru multă pricină fără de triabă, cum de n'au cerșut acei
bani la Duca Vodă. Și iar, fiindu în prinsorile Liășilor Duca Vodă, ne spuse
Cărstia vătavul de aprozi, carele iaste acmu lângă noi, cum l'au trimis
Duca Vodă din mănăstirea Dragomirniî pe Cărstia vătavul de au cerșut
bani la Șerban Vodă, din datoriia ci-i e dator, să-l agătoriaască la nevoia
lui, cum l'au agătoria și pe dumne-lui la nevoia sa. Și dintr'aciasta încă
să cunoaște că păra solului au fostu cu năpaste că de ar hi fostu făcut Duca
Vodă năpaste, cum zice solul mai sus, și de n'ar hi fostu rămas datori
Ducăi Vodă, n'ar hi fostu trimis Duca Vodă să cîară bani la Dumne-lui
Șerban Vodă, fiindu la acé nevoe mare. Mai adusu-ne-m și noi amente
că dodeindu-ne fratele Șerban Vodă în câte-va rânduri cu păra pre acestu
boiar, fost-am trimis pre Mihăilă cămărașul den luntru, carele iaste acmu
Agă, de l-am întrebat ce va ce cîare dela cestu boiaren. Așia ne spuse
Mihăilă cu giurămăntu că nemică n'au cerșut altă numai să-l omoare, sângele
lui să fie ca un păhar de apă, iar pentru datorie nemică n'au pomenit.
Deci pentru aciasta Domniia mea, împreună cu tot svatul nostru, tâmplân-
du-se aicia și priasvințitul svinția sa Iacov, ce au fostu Patriiarhu a toată
lumia în Țarigrad, și cu arhirii țării și cu toți boiarii cei mari și cei mici,
carî s'au prilejit la giudețul acesta, am socotit toate pre amănuntul foarte cu
mare socotială și am luat satele acialia, carile s'au pomenit mai sus: anume
Răcăciunul și Domnești și Sascutul și toate bucatele ce s'au fostu dat cu zapis
de giudeț în mănule Solului Părvul logofătul, trimisului fratelui nostru Șer-
ban Voevoda, și le-m dat iarăș pre mâna a credincios și cinstit boiarinului nos-
tru, Dumii-sale lui Iordachiî postelnicul, ca să le fie viacnic moșii precum
i-au și fostu, și de să vor ivi cându-va în nescare vremi zapisăle aciale ce
s'au fostu făcut întâi, carile s'au zis mai sus, prin păra Solului ci-au
fostu trimis de Domniia fratelui nostru, Io Șerban Catacozino voevoda,
ca să nu se criază, că am adevărit din câte-va pricină, că au fostu chear

pizmă, ce să se rumpă. Căci s'au fostu făcut pre mari năpaste și asupriălă, adeverindu-se toate mai pe urmă, căci zavistieli fac multe lucruri riale și la une locuri și sufletul să piarde. Decî aciasta pără să nu se mai pă-rască nici o dănăoară în viac, peste aciastă adevărată carte a Domni-mele și într'alt chip să nu fie.

U Ias vlétul 7197.

Semnat: Io Costantin Voevoda.

Locul sigilului
de cêră, pe hârtie;
însuși sigilul lipsesce

Documentul ce analisăm face însă din Iordache nu un cuscu, ci chiar ginere Dabijóei. Lupașcu putut-a el să iea pe fiica cum-natului sêu? Acêsta este imposibil și ca vîrstă și ca religiune.

Sunt înduplecat a crede, că Lupașcu Buhuși s'a însoțit cu o fată din casa Cantacuzinescilor munteni, de ôre-ce chronicele nôstre ni-l și arată trecênd ca Spătar mare în Muntenia.

Iordache Cantacuzino a luat dóră de soție o fiică adevărată a Dabijăi Vodă, de ôre-ce documentul îl cunósce în asemenea însușire.

GREȘELI

<u>Pag.</u>	<u>rindul</u>	<u>in loc de</u>	<u>cetesce</u>
166	28	(Palestina)	(Palestrina)
167	30	<i>pomarium</i>	<i>pomarium</i>
168	1	descrierile	de scrierile
171	11	Tibru	Tibur
175	3	Daume	Daumet
176	10	Spartin	Spartian
178	17	străine	stranie
180	10	Puzzole	Pozzuoli
